

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.1.191/2016/9.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Kónya István, a tanács elnöke
Dr. Varga Zoltán, előadó bíró
Dr. Márki Zoltán, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2017. február 16.

Az ügy tárgya: rablás büntette és más bűncselekmények

Terhelt(ek): II. rendű

Első fok: Pesti Központi Kerületi Bíróság, 4.B.VI-VII.10.190/2013/41., ítélet, tárgyalás, 2013. április 10.

Másodfok: Fővárosi Törvényszék, 20.Bf.VI-VII.9.172/2013/28., ítélet, nyilvános ülés, 2013. november 14.

Az indítvány előterjesztője: II. rendű terhelt és védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati indítványokat elbírálv a Pesti Központi Kerületi Bíróság, 4.B.VI-VII.10.190/2013/41. számú és a Fővárosi Törvényszék 20.Bf.VI-VII.9.172/2013/28. számú ítéletét II. rendű terhelt vonatkozásában hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

- [1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2013. április hó 10. napján kelt 4.B.VI-VII.10.190/2013/41. számú, illetve a Fővárosi Törvényszék a 2013. november 14. napján jogerős 20.Bf.VI-VII.9.172/2013/28. számú ítéletével II. rendű terheltet az 1978. évi IV. törvény (korábbi Btk.) 321. § (2) bekezdésébe ütköző 2 rendbeli rablás büntette miatt halmazati büntetésül, mint többszörös visszaesőt 6 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 24.B.28.588/2008/8. számú ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap börtönbüntetés, az ugyanezen bíróság által a 4.B.24.694/2008/12. számú ítéletével kiszabott 6 hónap fogházbüntetés és a Szentendrei Városi Bíróság 4.B.386/2007/17. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap börtönbüntetés végrehajtását, és a Budaörsi Városi Bíróság 10.B.853/2006/25. számú ítéletével kiszabott 2 év 6 hónap börtönbüntetés végrehajtása során alkalmazott feltételes

szabadságra bocsátást megszüntette.

II.

- [2] A jogerős ítélet ellen a II. rendű terhelt és a védője a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással nyújtott be felülvizsgálati indítványt.
- [3] A II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványában arra hivatkozott, hogy a bűnössége megállapítása törvénysértő módon történt, ugyanis a sértettek, bár az I. rendű terheltről pontos személyleírást adtak, a másik elkövetőről úgy nyilatkoztak, hogy az kb. 45-50 éves lehetett, holott ő ekkor még csak 25 éves volt, és arra sem emlékeztek, hogy az elkövetőn tetoválás lett volna, pedig rajta volt.
- [4] A terhelt előadása szerint a sértettek fényképek alapján sem ismerték fel őt, mint elkövetőt, de a helyszínen objektív bizonyítékok sem voltak ellene fellelhetőek, így ez egyértelműen bizonyítja, hogy a bűncselekmény elkövetésében nem vett részt, nem is járt a bűncselekmény helyszínén, és az eltulajdonított telefont sem találták meg nála.
- [5] Sérelmezi, hogy az alapügyben eljáró bíróságok kizárólag az I. rendű terhelt, gyakran változtatott vallomása alapján állapították meg a tényállást és az ő bűnösségét.
- [6] A II. rendű terhelt szerint, ha még ott is lett volna a helyszínen a bűncselekmény elkövetésekor a Btk. 321. § (2) bekezdésébe ütköző rablást akkor sem követhette volna el, mivel nem volt nála lopásból származó ingóság, így annak megtartása érdekében nem is fejthetett ki erőszakot senkivel szemben.
- [7] A II. rendű terhelt védője felülvizsgálati indítványában kifejtette, hogy a korábbi Btk. 321. § (2) bekezdésében írt rablás csak akkor állapítható meg, ha a sértett részéről a dolog visszaszerzésére, vagy az elvitel megakadályozására irányuló magatartás valósul meg, ennek viszont értelemszerű feltétele, hogy az ilyen magatartást tanúsító sértettnek tudomása kell, hogy legyen a dolog elvételéről.
- [8] Jelen esetben a sértettek csak a dulakodás befejezése után, a lakásba történő visszatérést követően észlelték a telefonkészülék és a készpénz eltűnését, következésképpen az üldözéskor és a dulakodáskor erről nem volt tudomásuk, így a II. rendű terhelt részéről rablás sem valósulhatott meg, terhére kizárólag a korábbi Btk. 316. §-ában meghatározott lopás állapítható meg, így viszont a büntetés jelentős mérséklése indokolt.
- [9] A Legfőbb Ügyészség az BF.1191/2016/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartva a megtámadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

III.

- [10] A II. rendű terhelt és védője által előterjesztett felülvizsgálati indítvány részben törvényben kizárt, részben nem alapos.
- [11] A felülvizsgálat ugyanis olyan rendkívüli jogorvoslat, amely kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdésében tételesen felsorolt okokra hivatkozással vehető igénybe.
- [12] A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ehhez képest a törvényi kereteken kívül eső anyagi vagy eljárásjogi szabálysértések még valóságuk esetén sem vehetők figyelembe.
- [13] A II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa ilyen okokat azonban nem jelölt meg, hanem arra hivatkozott, hogy az eljárás során nem nyert egyértelmű és minden kétséget kizáró bizonyítást, hogy a terhére rótt bűncselekményt elkövette volna, ugyanis annak az I. rendű terheltnak a vallomása alapján állapították meg a bűnösségét, akit korábban már hamis vád büntette miatt jogerősen elítéltek.
- [14] Ez azonban a felülvizsgálati eljárásban nem vezethet eredményre, ugyanis ezen rendkívüli jogorvoslat keretében a bíróság által megállapított tényállás az irányadó, következésképpen a felvetett jogkérdések, mint jelen esetben a bűnösség megállapítása is kizárólag változatlan tényállás

alapján válaszolhatók meg, a bizonyítékok felülmérlegelésére és bizonyítás felvételére nincs törvényes lehetőség.

- [15] Ennek megfelelően a bíróság azon ténymegállapítása, miszerint a II. rendű terhelt 2010. augusztus 20-án a sértett lakásából eltulajdonított egy 200 euró értékű telefont, majd az öt üldöző 1-es és 2-es számú tanúkkal szemben erőszakot alkalmazott a felülvizsgálati eljárásban már nem kérdőjelezhető meg.
- [16] Kétségtelen, hogy a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki.
- [17] A II. rendű terhelt azonban nem a cselekmény minősítését, hanem a bűnösség megállapítását támadta azon az alapon, hogy mivel nem volt nála semmilyen lopott tárgy, így annak megtartása érdekében sem alkalmazhatott erőszakot senkivel szemben.
- [18] Ez ugyancsak a tényállás meg nem engedett támadása, hiszen az ítéletben rögzített események szerint a II. rendű terhelt a nála lévő telefon megtartása érdekében alkalmazott erőszakot.
- [19] A II. rendű terhelt és a védő is felülvizsgálati indítványában a BH 2009.265. számú eseti döntés alapján arra hivatkozott, hogy az eljárás során az sem nyert bizonyítást, miszerint a sértettek egyáltalán tudomással bírtak arról, hogy valamit az elkövetők eltulajdonítottak volna, következésképpen egyik sértettnek sem irányulhatott a szándéka a dolog visszaszerzésére, illetve az elvitel megakadályozására.
- [20] Ez a hivatkozás azonban téves, ugyanis a már említett eseti döntésben, eltérő tényállás alapján a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás során hozott határozatában a lopás és a rablás elhatárolása érdekében hangsúlyozta a sértetti magatartás irányát és a terhelti erőszak célját, és nem azt fejtette ki, hogy a rablás ezen alapesete csak és kizárólag akkor állapítható meg, ha a sértett látta a dolog elvételét és kísérletet tesz annak visszaszerzése érdekében.
- [21] Ennek megfelelően nem alapos a felülvizsgálati indítványok azon jogi okfejtése sem, miszerint a rablás csak akkor állapítható meg, ha a sértettnek egyértelmű tudomása van az elvett dologról, és magatartása ennek visszaszerzésére, illetve az elvitel megakadályozására irányul.
- [22] A korábbi Btk. 321. § (2) bekezdése nem a sértetti tudattartalomra, hanem az elkövető tevékenységére és célzatára alapította a rablás törvényi tényállást, következésképpen a bűncselekmény megállapításának nem feltétele, hogy a sértett tudomással bírjon arról, hogy az elkövetőnél egyáltalán van-e lopott dolog, így az sem szükséges, hogy ennek visszaszerzése vagy elvitelének megakadályozása végett cselekedjen, sőt a bűncselekmény akkor is megvalósul, ha kizárólag a tetten ért személy fejt ki erőszakot a tetten érő személlyel szemben.
- [23] Az irányadó tényállás alapján megtörtént az idegen dolog elvétele, megtörtént a tettenérés, és a II. rendű terhelt az öt üldözőkkel szemben a dolog megtartása érdekében erőszakot alkalmazott, vagyis a korábbi Btk. 321. § (2) bekezdésében írt bűncselekmény valamennyi törvényi tényállási eleme maradéktalanul megvalósult.
- [24] E tényállás alapján az eljáró bíróság mind első fokon, mind másodfokon a büntető anyagi jog szabályai sérelme nélkül állapította meg az II. rendű terhelt bűnösségét és törvényesen minősítette a cselekményét.
- [25] Ekként tehát az I. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítvány nem alapos, és a Kúria, mivel olyan eljárási szabálysértést sem észlelt, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése szerint hivatalból köteles, a Be. 424. § (1) bekezdés szerinti tanácsulésen, a Be. 426. § alapján a megtámadott ítéleteket hatályában fenntartotta.

IV.

- [26] A fellebbezés és a felülvizsgálat kizártságára, valamint az indítvány megismétlésének tilalmára vonatkozó figyelmeztetés a Be. 3. § (4) bekezdésén, illetve a 416. § (4) bekezdés b) pontján,

továbbá a Be. 418. § (3) bekezdésén és a 421. § (2) és (3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017.február 16.

Dr. Kónya István s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Márki Zoltán s.k. bíró

Kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző